

1988. 2. - **Az ágyú, a tör, a kincsesláda és a halálfejes zászló elmaradhatatlan kellékei az igazi kalózoknak.**

Jezerniczky Csabát és Szekeres Istvánt az egykor fekete zászlós hajók által uralt Karib-tenger partján érintette meg a kalózkodás hangulata. Kubai élményeik alapján jött az ötlet, hogy kalóztörténeteket vigyenek a magyar popszínpadokra. Az IL 62-es fedélzetén hazautaztak, nem váltak légikalózzokká, de itthon rögtön nekiláttak a haditerv elkészítésének. Mivel a kalóz is férfi(ember), gyorsan kerestek egy szemrevaló fehérnépet, akit meg is találtak Krasznai Krisztina személyében. A kalózok csinos csalogányát már jól ismerheti az olvasó a Tinisztár akcióból és a két évvel ezelőtti Interpopfesztiválról. Kriszta amazon természetű leányzó, aki elsősorban énektudásával és muzikalitásával akar sikert aratni a színpadon. Keménységét tovább szándékozik fejleszteni, s e célból több ezer forint értékű, több mázsa súlyú testépítő felszerelést halmozott föl lakásában. Olvasóinknak megígérjük, hogy Kriszta testépítésének látványos eredményeit ősszel színes fotókkal dokumentáljuk.

A kalóztrió főkolomposa, akarom mondani főkomponistája Csaba, István alias Szepi pedig a gitárt és a Commodore 64-et kezeli. Afféle modern kalózok ők, akik a régi történetekkel igyekeznek egy kicsit kizökkenteni hallgatóságukat a mindennapok nem éppen mesébe illő valóságából. Zenéjük a diszkóhoz közelítő szinti-pop. Büszkéek arra, hogy számaik a diszkókban kalózkazettákon terjednek, s a közönség szemlátomást vevő rájuk.

Remélik, hogy a trió végleg révbe ér, már csak azért is, mert kitűnő társra találtak Jollyban, a félszemű kis zsványban, aki oltalmazza őket a magyar popzene meglehetősen veszélyes vizein. **-yiz-** Fotó: Zétényi Z.